

Charles de Foucauld (1858-1916)

Elvesztettem a szívemet azért a názáreti Jézusért, akit 1900 éve keresztre feszítettek és azzal töltöm az életemet, hogy igyekszem követni Őt, amennyire gyengességem engedi.

Líceumi barátjának írt levél

Charles de Foucauld Strasbourg-ban született 1858. szeptember 15-én; 6 éves korában elveszti apját, anyját. Ifjúsága viharos; 28 éves, amikor megkapja a megtérés kegyelmét: **„Mihelyt hittem Isten létezésében, tisztában voltam vele, hogy nem tehetek mást, mint csak érte élni”** (1901. aug. 14. levél). A meghívás, hogy Jézust názáreti rejtett életében kövesse, egy szentföldi útja alkalmával alakul ki benne. Hogy ennek a hívásnak eleget tegyen, belép a trappisták Notre-Dame des Neiges (Havas Boldogasszony) Ardèche-i monostorába, majd az Akbès-i – Szíriában lévő még szegényebb alapítás – kolostorba. Az a vágya, hogy egész életével az Isten Fiának, az egyszerű munkásnak életét utánozza, 1897. februártól kezdve a názáreti és jeruzsálemi klarisszáknál szolgál: **„Magamévá tettem Isten alázatos és rejtett életét, a názáreti munkását”** (1897. ápr. 12. levél). Visszatér Franciaországba, ahol Viviers (Ardèche) püspöke pappá szenteli 1901. június 9-én. Vonzalma a legszegényebb, a keresztény üzenetet még nem ismerő népeiség iránt, Algéria déli vidékeire viszi, majd a Hoggar pusztaságába, a tuaregek közé.

Krisztus követése arra sarkalja, hogy egyre inkább a Jézus által élt életet élje. A gyakran éjszakába nyúló imával, az Evangélium szenvedélyes szeretetével, az Oltáriszentség jelenlétének kisugárzásában, egyszerű munkás étellel, mindenki befogadásával, de a kicsinyek és szegények iránti előszeretettel, Charles de Foucauld felel a hivatására: „egy másik Krisztus” lesz. Az az átformáló kegyelem, mely az Egyetlen Fiúval azonosítja, egyetemes testvérré változtatja, aki intenzíven szeret minden embert, magának Krisztusnak a szívével: **”Jesus-Caritas”**. Útját magányosan járja: **„Egyedül maradok...boldogan, nagyon boldogan, hogy Jézussal lehetek, egyedül Jézusért!”** (1905. aug. 26. levél).

„Ha a búzaszem nem hull a földbe, és nem hal el, egymaga marad, de ha elhal, sok termést hoz”. (Jn 12,24) : Charles de Foucauld 1916. december 1-én hal meg, gyáván meggyilkolva. Néhány órával előtte így írt:

„Megsemmisülésünk a leghatalmasabb eszköz, hogy Jézussal egyesüljünk, és jót tegyünk a lelkekkel”. (lásd 1916. december 1. levél)

Rózsafüzér

Charles de Foucauld szövegei alapján

Hogy fenntartsák a Szűz Anya iránti szeretetüket, azt az eszközt ajánlom önöknek, amelyet saját magam használok: jól készüljenek az ünnepeire, jól ünnepeljék azokat, nagy örvendezéssel; köszönteni őt Jézussal együtt, egyszerűségben, mint az ő kis gyermeke; felajánlani neki valamit, boldognak lenni, örülni azért, hogy ő Istennek olyan szép alkotása!

L.T. 1898. 02.15

Tervbe veszem, hogy megőrzöm magamban az akaratot, hogy Máriának adjam minden cselekedetemet, imámat, minden szenvedésemet... egész lelki életemet, azért, hogy felajánlja és mindent Jézusnak adja.

R. 1903

Minden jövés-menésünkben, minden léptünkben... ismétljük az Üdvözlégyeket, Jézus Szíve egyetemes uralmáért!

R. 1904

Elhatároztad, Jézus, hogy kegyelmeidnek gondviselő csatornája szent szüleid legyenek, hogy jótéteményeid a szokásos módon szálljanak le ránk, a természetfeletti rendben először Mária, majd József által. Így tehát, Uram, szüleidet adod nekünk szülőkként.

Hagyod, hogy azok adjanak nekünk, akiktől Te kaptál, azoktól kérjünk, akiktől Te kértél, gyermeki szeretetet adsz nekünk azok iránt, akiket gyermeki szeretettel szeretted.

C.F.A

Isten az üdvösséget nem kötötte a tudományhoz, az intelligenciához, a gazdagsághoz, hosszú tapasztalathoz, melyeket nem mindenki kapott meg, – nem. Ahhoz kötötte, ami mindenkinek rendelkezésére áll, fiataloknak és öregeknek, minden életkorú, társadalmi osztályú, intelligenciájú és jómódú embernek. Ahhoz kötötte, amit mindenki, kivétel nélkül mindenki adhat neki /.../ az alázatossághoz, ahhoz, hogy kicsivé tegyük magunkat és az utolsó helyet foglaljuk el...

M.S.E.V.I

Istenem, szavaid és példáid által oly annyira tanítottad az alázatosságot, hogy egyik legsajátosabb jellemvonásoddá tetted azt, „szelíd vagyok és alázatos szívű” (Mt 11,29), noha olyan nagy voltál, taníts meg, hogy alázatos legyek, én, aki oly kicsi vagyok!

R.N.

***Nem keresek nagy dolgokat,
amelyek meghaladják erőm.***

Zsolt.130,1

I. KRISZTUS GYERMEKSÉGÉNEK TITKA

Földre jönni a Megtestesülés által, a világba jönni a születés által, óh Uram Jézus, íme az első tetteid a földön! Ezáltal megtanítasz minket Isten szeretetére, mert mindent, amit cselekszel, Istenért teszed.

M.S.E.V.

Szemléljük Urunkat földi életének titkaiban.

C.F.A.

Ha eljött, hogy köztünk éljen, ez azért van, nézzük és szemléljük emberi életében, melyet itt lent töltött. Őt, aki pontosan azért töltötte itt lent az életét, hogy ezáltal utunk és világosságunk legyen.

M.S.E. 500.

1. MEGTESTESÜLÉS

Fiút szül, akit Jézusnak nevezel el, mert ő szabadítja meg népét bűneitől.

Mt 1,21

Jézust várni!
Te lettél szabadítóm.

Zsolt.117,21

Jézus
Szeretet

Isten földre száll és a név, amelyet választ, ez az *Üdvözítő*. Ez az egyetlen név reményt nyújt nekünk. Mit meg nem tesz üdvösségünkért az Úr, minthogy megtestesül kifejezetten azért, hogy megmentsen?

M.S.E.V.

Az *Üdvözítő* neve hangosan hirdeti, hogy Isten végtelen nagy jótéteményt akar a számunkra, önmaga örökké tartó birtoklását, mindenkor éneklí, hogy Isten végtelenül, rendkívüli módon szeret minket.

C.F.A.

Megtestesülésed Üdvözítő Jézusom: a szeretet műve: a Szentháromság második Személye az Atyával azonos, aki a Szentháromság műve által emberi alakot ölt Mária méhében és egyesül egy emberi lélekkel, hogy Isten-embert alakítson, Jézust!

R.N.

A Megtestesülés forrása Isten szeretete. Mindenekelőtt egy dolog tűnik fel, oly csodálatos, ragyogó, mintegy kápráztató jelnek tűnik fel: ez a végtelen alázatosság, amely egy ilyen titkot rejt: Isten a Végtelen, a Tökéletes, a mindenható Teremtő, mindenek szuverén Ura, emberré lett, egy ember lelkével és testével egyesülve megjelenik a földön, mint ember, mint az emberek legutolsója...

R.N.

Megvetve minden hamis nagyságot, amelyek valójában oly rendkívüli kicsinységek, Isten nem akarta ezeket magára venni. Isten, minthogy a világba jött, hogy minket megváltson és tanítson, hogy megismertesse és megszerettesse magát világba jövésének kezdete óta, és egész életén átragaszkodott ahhoz, hogy az emberi nagyságok megvetésének ezt a leckéjét adja nekünk...

R..N.

„*Megtestesültem* én, a második isteni személy, létrehoztam egy emberi testet és lelket Mária szüzi méhében és egyesültem a testtel és lélekkel, egy személyben, ugyanakkor, amikor én teremtettem őket. /.../ Mindenben megőrizve önmagam, mint Isten, emberré lettem... Az alázatosságnak és a megalázkodásának micsoda példája. Ki tudna ennyire megalázkodni? Bármennyire is megalázkodnánk, mindig véges módon tennék azt; én végtelen módon alázkodtam meg. A végtelenség választja el isteni mivoltomat az emberi mivoltomtól... És miért akartam ennyire megalázkodni? Szeretéből”.

R..E.

„*Megtestesülésem*mel a teremtmények rangjába soroltam magamat...” /.../ Lealacsonyodás, lealacsonyodás, alázatosság, és megalázkodás... Alázkodjatok meg mindig, legyetek egymás szolgálói; hogy azok, akik az elsők, legyenek alázatosak és készek az alázatosság és a szolgálatkészség érzésével az utolsó hely lelkületére”.

R..E.

„Ez az út: ezt mutatom nektek a világrajövetelem óta.”

R.E.

2. VIZITÁCIÓ

*Mária még ezekben a napokban útnak indult
És a hegyekbe sietett, Juda városába. Zakariás házába
tért be és üdvözölte Erzsébetet.*

Lk 1,39-40

Sugározni Jézus!

Nézzetek rá, és öröm tölti el lelketeket!

Zsolt33,6

Jézus
Szeretet

Te vagy az Istenem, aki anyád méhében élve, cselekvésre késztetted őt. Te vagy az, aki *meglátogatod* Jánost, mikor anyád méhében hozzá mégy, és nem anyád az, aki Erzsébetet *meglátogatja*.

M.S.E.V.

A *vizitáció*, ez a „Krisztus szeretete, amely sürget” (2Kor 5,14). Jézus az, aki alig, hogy birtokba vett, szomjazik, hogy más szenteket és boldogokat teremtsen.

C.F.A.(július 2.)

„Alig, hogy megtestesültem, arra buzdítom anyámat, hogy vigyen abba a házba, ahol János fog megszületni, azért, hogy megszenteljem még a születése előtt. /.../ Még mielőtt megszületne, munkálkodom ezen a művön: az emberek megszentelésén, és arra indítom anyámat, hogy velem együtt munkálkodjék. Nem ő egyedül az, akit munkára buzdítok, hogy másokat megszenteljen; amint az embereké vagyok, minden léleknek odaadom magam. /.../ Azt mondom nekik: „Valamennyien, mindannyian munkálkodjatok a világ megszentelésén, amint Atyám munkálkodik azon. Szó nélkül, csendben, hozzatok létre jámbor létesítményeket azok között, akik nem ismernek engem: vigyetek el engem közérjük, felállítva egy

oltárt, egy tabernákulumot, és vigyétek el az Evangéliumot közéljük, szóval és példával, nem hirdetve, hanem megélve azt.”

R.E.

„Szenteljétek meg a világot, vigyetek engem a világba jámbor, rejtett és hallgatag lelkek, mint Mária, aki engem Jánoshoz vitt. Őt inspirálva a látogatásra, mindnyájatoknak adom az ihletést, ahogyan Máriának adtam a küldetését, úgy adom a tiéteket nektek.”

R.E.

Mások javát keressük és ne a sajátunkat, amint azt Mária megmutatta a vizitációban. Vigasztalj, adj támaszt minden rendelkezésre álló eszközzel, szolgálj a javát minden embernek, akivel együtt élsz.

P.E.

Ha az ember Jézussal telített, szeretettel van tele. /.../
Sietve teszem a jót, mert a „szeretet sürgel” (2Kor5.14) és nem tűr halasztást.

NQ 1916

A látogatásnak ez az áldott ünnepe, a Jézust hordozó Mária ünnepe, mint ahogy mi vagyunk a szentáldozás után. Ő szeretetre méltó anya, te, aki oly gyengéden hordoztad Jézust, taníts minket hordozni Őt, amikor magunkhoz vesszük, és mindig.

C.F.A.(július 2)

Ez az ünnep az utazók ünnepe is: ó anyánk, taníts minket úgy utazni, ahogy te utaztál, a földi dolgok teljes hátrahagyásával, a lélek tekintetét szüntelenül csak a méhedben hordozott Fiadra függesztve, szemlélve, imádva szüntelenül nézve Őt, mintegy álomba merülve a teremtmények között áthaladva, mindent, ami nem Jézus, úgy tekintve, mint egy köd, de Ő ragyogva, csillogva tündökölve a lelketekben, mint a nap!

C.F.A.(július)

3. SZÜLETÉS

Mária megszülte elsőszülött fiát, bepólyálta és jászolba fektette, mert nem jutott nekik hely a szálláson,

Lk 2,7

Befogadni Jézust!

Dicsőítő énekkel lépjétek színe elé!

Zsolt 95,2

Jézus
Szeretet

Az a pillanat, amit Isten öröktől fogva megjelenésére előre rendelt, elérkezett... Karácsony, Karácsony. „Isten a miénk, Emmanuel” „Isten velünk van”. A barlang hirtelen világos lett: az angyalok éneke tölti be, egy kicsi gyermek jelenik meg Mária karjai között: gyermek született nekünk.

C.F.A..

Kint hideg és hó a világ képe... De a kis barlangban, melyet Jézus világít meg, milyen jó! Milyen barátságos, meleg és fényes...

L.T. 1900.01.28

Amikor világra jöttél, nem fogadtak be: Betlehem valamennyi kapuja a születésedkor zárva volt előtted /.../ Íme, így fogadta a világ Istenét! És te nem átkoztad meg, én Istenem! Majd megáldva fogod elhagyni azt!

R.E.

Uram, Jézus, a világ nem fogadott be. Ó, én be akarlak fogadni! De jaj, minden vágyammal mit is adhatnék Neked? Adhatok-e jobbat, mint egy hideg, sötét, piszkos ökör és szamár által lakott barlangot, a nyers természetet, a földies gondolatokat, az alantas és durva érzelmeket? Jaj, Uram, Istenem, elismerem a szomorú

vendéglátást, amit kínálok Neked. /.../ De amit én nem tettem, te tedd meg Uram, Jézus! Világosítsd meg lelkemnek ezt a barlangját ó, isteni Nap!

C.F.A.

Az első imádók, az első társadalmi réteg, amelyet a Mi Urunk a jászlában maga körül kíván, a legalázatosabbak, a legfaragatlanabbak, a legkisebbek: a pásztorok! Nem elégszik meg azzal, hogy szívesen látja őket, hívja őket, hivatja őket a tiszta lelkek által, akik a legtisztábbak, legintelligensebbek, akiknek a legtöbb a szeretetük és hatalmuk, akik az angyalok...

Elm. Lk 2,10(1916)

Milyen gyógyírt adott a századok végéig a szegények, a kicsinyek, a világ megvetettjeinek szívébe, megmutatva nekik *születésed óta*, hogy kiváltságosaid, kedvenceid, első meghívottjaid: azok, akiket mindig meghívsz magad köré, akik közül egy akartál lenni és azt akartad, hogy ők vegyenek körül bölcsődnél és egész életedben.

M.S.E. 263.

„*Születésem óta teljesen odaadom magam nektek: kezetekbe adom magam. Ezentúl láthattok és érinthettek, hallgathattatok, birtokolhattok, szolgálhattok és vigasztalhattok.*”

R.E.

„Ne féljete, ne legyetek olyan félénkek egy *ilyen kedves, kicsi gyermek* előtt, aki rátok mosolyog és felétek tárja karjait. Ő a ti Istenetek, de telve van szelídséggel, jósággal és mosollyal: ne féljete. Legyetek telve gyengésséggel, telve szeretettel és bizalommal.”

R.E.

Jézus, szelíd gyermek: szemlélődésre hív ez az oly csodálatos, oly édes látvány!

M.S.E.V.

4. JÉZUS MEGTALÁLÁSA A TEMPLOMBAN

De miért kerestetek? Nem tudtátok, hogy nekem Atyám dolgaiban kell fáradnom?

Lk 2,49

Megtalálni Jézust!

*Mert nagy vagy Uram, csodákkal hatalmas,
Egyedül te vagy az Isten!*

Zsolt 85,10

Az egyetlen elfoglaltság, az, ami a mennyei Atyánké, valódi Atyánké, Teremtőnké, akié minden, amik vagyunk és minden, ami a miénk, és akinek mindenhez joga van felettünk és mindenünk felett.

NQ 1916

Életük minden perce az Övé, szeretetéért tesznek mindent Érte, minden szavuk Érte szól és minden gondolatuk Őérte van. Életük minden percében Neki engedelmeskednek.

M.S.E.V.

„Mindent egyedül Istenért tenni, figyelmen kívül hagyva mindazt, ami akadályozza az Ő nagyobb dicsőségét! Az az Ő nagyobb dicsősége, hogy *Jeruzsálemben maradok* az engedelmesség és szeretet ellenére, melyek szüleim mellé hívnak. /.../ Isten legnagyobb dicsősége mindenek előtt... Minden egyedül Istenre való tekintettel!”

M.S.E.V.

„A *templomban maradok* három napig anélkül, hogy értesíteném szüleimet kérdezni és meghallgatni az írástudókat. Ez megint érted van szeretetből, értetek, irántatok való szeretetből, hogy ezt teszem, ez azért van, hogy sok mindenre megtanítsalak

titeket: különösen kettőre! Mindenek előtt, amikor Isten kér benneteket, ha Isten műve szólít, mindent ott kell hagyni, mindent el kell hagyni, még a szülőket is. Még anélkül is, hogy előre bejelentenek nekik, elbúcsúzás nélkül, még a beleegyezésük nélkül is. Azután nagy lépést kell tenni a szent tudományok felé, kutatni kell azokat, kérdezni kell az írástudókat, képezni kell magamat, ha fiatal vagyok és nagyra tartani, kutatni és igyekezni kell elsajátítani ezt a szent tudományt. /.../ A lehető legjobban kell elsajátítani, mert önmagába véve kiváló dolog és felbecsülhetetlen kincs, mely nagymértékben közelebb visz Istenhez, segítségünkre van, hogy nagyon szeressük és szolgáljuk, amihez az is hozzájárul, hogy azt keresve engem követtek, követitek a példámat, amelyet itt adok nektek, amelyet azért adok, mert azt akarom, hogy kövessétek”.

R.E.

Valahányszor, amikor tetteitek nem Isten dicsőségét szolgálják, lelkünk üdvét, vagy a mások lelkének üdvét, és nem vagyunk „*Atyánk dolgaival*” elfoglalva, visszaélünk időnkkel és az eszközökkel, amelyeket Ő ad nekünk: „Számon kérik tőletek a hiábavaló szót is, amelyet mondtatok”.

Elm. Lk 11 (1916)

Istenre való tekintettel tenni mindent, ez az igazság: mindent Tőle, Teremtőnktől és Megváltónktól kaptunk, mindent vissza kell adni neki.

M.S.E.V.

Ó, Istenem, add, hogy szeressünk Téged, és akkor szükségszerűen mindent csak rád való tekintettel teszünk!

M.S.E.V.

Ha nem találjuk Jézust, keresnünk kell a templomban az Oltáriszentség előtt, az írástudó papok között.

M.S.E.V.

5.REJTETT ÉLET NÁZÁRETBEN

Velük ment hát, visszatért Názáretbe és engedelmeskedett nekik

Lk 2,51

Jézust követni!

Taníts meg hát a bölcsesség titkára!

Zsolt 51,8

Názáretbe jött, a rejtett élet helyére, a mindennapi élet, a családi élet, az ima, a munka, az ismeretlenség, a csendes erények helyére, amelyek gyakorlásának nincsen más tanúja, csak az Isten, a környezete, a szomszédjai ennek a szent, alázatos, jótékony névtelen életnek, amely a legtöbb embernek az élete, amelynek példaképét harminc éven át adta...

Elm.Lk 11 (1916)

Istenem, csak három éven át adtál tanítást a világnak, Egyházad megalapítására, apostolaid képzésére; ámde úgy ítélted, hogy nem sok harminc évet feláldozni, hogy az embereknek az alázatosság példáját hirdesd, az alázatosság, a megalázkodás, a rejtett élet példáját.

M.S.E. 198.

„Visszavonulok Názáretbe /.../. Ezalatt a harminc év alatt szüntelenül tanítalak nem szavakkal: hallgatással és példáimmal”!

R.E.

”Mennyire hirdetem Názáretben az alázatosságot azáltal, hogy harminc évet a közönséges munkákkal töltök; rejtettség harminc éven át, oly ismeretlenül maradván, én a világ világossága; engedelmesség, én, aki harminc éven át szüleimnek voltam alárendelve, akik kétségtelenül szentek, de emberek és meg Isten vagyok!”

R.E.

Ismeretlenek voltak, az ő ismeretlenségük árnyékában élt; *Názáretbe* ment, egy hegyek között eldugott és *elrejtett* városba, ahonnan „semmi jó nem származik”, (*Jn 1,46*) mondják.

R.N.

Egy pillanat alatt a világot jámbor intézményekkel tölthetted volna be, egy pillanat alatt megtéríthetted volna minden embert, egy pillanat alatt a világ örök békéjét és szentségét hozhattad volna létre... Ezzel szemben harminc éven át inkább ismeretlenül és *rejtetten*, mint szegény munkás éltél.

C.F.A.

Nem talátd magadhoz méltatlannak. Nem méltatlan hozzánk sem? Ó, nem! Ezzel szemben *rejtett nagysága* folytán meghalad minket; és bár méltatlanok vagyunk ezt az isteni életet követni, elkísérsz minket szépségének, nagyságának hitével, azzal a hittel, hogy követve téged, „nem járunk sötétségben, hanem miénk az élet világossága” (*Jn 8,12*)

M.S.E.V.

Bármilyen szentnek is tűnjünk kívülről, kevésbé dicsőíti Istent, mint a belső életünk.

R.N.

A csendben szeretünk a legforróbban; a zaj és a szavak gyakran eloltják a belső tüzet.

L.T.17.7.1901

Szent Család Anyja, add, hogy a *Názáreti isteni Család* életét Élhessem, hogy méltó gyermeked lehessen, szent József méltó gyermeke, valóságos kistestvére a Mi Urunk Jézusnak.

D.

Kövessük Jézust, mert szeretjük.
Kövessük Jézust, hogy jobban szeressük!
Kövessük Jézust, mert erre kér minket és
Engedelmeskedni annyi, mint szeretni.

M.S.E. 524.

Ha szeretünk, követünk; ha szeretünk, a Nagyon-Szeretettet, nézzük, és úgy teszünk, ahogy Ő tett. Ha szeretünk, annyi szépséget találunk a Nagyon-Szeretett minden cselekedetében, minden kezdeményezésében, minden lépésében, minden létezési módjában, hogy követjük azokat, hogy mindent követünk, hogy mindenhez alkalmazkodunk; ez ösztönös, majdnem szükségszerű; és minél nagyobb a szeretet, annál inkább közeledik a tökéletes szeretethez, a csodálkozás szeretetéhez, amely az egyetlen igazi szeretet, a követés annál inkább egy igény, egy nélkülözhetetlenség... Amit a Nagyon-Szeretett tesz, oly szép! Miért nem tesszük mi is? Olyan jó Vele együtt lenni mindenben! Miért ne egyesülnénk Vele a tettek, a szavak és a gondolatok közösségében?... Ez ösztön, szükségszerűség: ha az ember szeret, akkor követ.

Cont. (Lk 22,41)

A Nagyon-Szeretettünkkel való hasonlóság, ez az édességek-édessége és a kegyelmek-kegyelme!

M.S.E.V.

***Az ártatlanság útján akarok járni,
Mikor jössz már hozzám?***

Zsolt 100,2

II. KRISZTUS SZENVEDÉSÉNEK MISZTÉRIUMAI

Kínszenvedésed Istenem, íme azt akarod, hogy erről elmélkedjem! Te magad irányítsd gondolataimat, mert ha mindig tehetetlen vagyok, mint ahogy az vagyok ezek előtt a látomások előtt: a Szenvedés! Getszemáni kert! A szolgák és a főpapok pofonjai: "Találd el, ki ütött meg?" (Lk 22,64) a hallgatás Heródes és Pilátus előtt! A megostorozás! A tövissel való megkoronázás! A keresztút! A keresztre feszítés! A Kereszt! : „Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet.” (Lk 23,46)

R.N.

Istenem, add mindnyájunknak, minden embernek szenvedéseid ismeretét és a velük való együttérzést.

R.N.

Ne engedd, hogy hideg szívvel mondjam, mondjuk a Rózsafüzér fájdalmas titkait.

R.N.

1. JÉZUS HALÁLTUSÁJA

Halálfélelem kerítette hatalmába, és még buzgóbban imádkozott.
Lk 22,43

Úgy imádkozni, mint Jézus!

Ezért imádkozzék hozzád minden igaz,
A szorongattatás idején!

Zsolt 31,6

Jézus
Szeretet

Mit tesz ami Urunk az utolsó órán, amely megelőzi letartóztatását, és szenvedésének kezdetét? Visszavonul *imádkozni*...Így mi, ha súlyos megpróbáltatást kell elviselni, egy veszedelmet, egy

szennedéssel való szembesülést, *imádkozunk, imádkozunk magányosan*, az utolsó pillanatok, az utolsó óra választ el bennünket /.../ miközben nem messze tőlünk a testvéreink egyesítik lelküket egy csendes imában, hogy az ég segítségét kérjék a számunkra.

Cont. (Mt 26,36)

Imádkozunk, mint Jézus a *Getszemáni kertben*, mint a gyermekek, teljes odaadással, tökéletes családiassággal, minden mesterkéltéssel nélkül, „kevés szóval”, ahogy Ő tanította (Mt 6,7), de ugyanazokat ismételve.

M.S.E. (Mk 14)

Aztán tegyük hozzá: „de ne az én akaratom, hanem a tied”; majd ismételjük kétszer, háromszor, tízszer kérésünket, nem keresve többé a szavakat, sem új szavakat, hanem szabadon engedjük kiáltani szívünket és csak néha mondva ezeket a szavakat: „De ne az én akaratom, hanem a tied”.

Cont. (Mt 26,36)

Minél jobban szenvedünk, annál jobban kell *imádkozni*! Sajnos épp az ellenkezője, ami általában megtörténik. Minél jobban szenvedünk, annál inkább ki vagyunk téve kísértéseknek, annál nehezebbre esik nekünk az *ima*; A sátán taktikája, hogy mintegy felhőbe burkoljon minket.

M.S.E. (Lk 22)

Hatoljunk át ezen a felhőhálón, ne essünk ebbe a csapdába, minthogy ismerjük a sátánt, és minél inkább szenvedünk, annál jobban vagyunk kiteve a kísértésnek, sokkal buzgóbban, teljes szívünkkel vessük magunkat Istenbe, hívjuk segítségül hittel és szeretettel!

M.S.E. (Lk 22)

Kitől kapjuk az erőt a kísértések ellen? Magunktól? Csak gyengeség vagyunk, már a harc előtt legyőzöttük vagyunk. Erőnket, képességünket az ellenállásra csak Istentől kapjuk: tehát állandóan feléje kell kiáltanunk: „Segíts minket!”

Cont. (Lk 22,40)

Minden jóakarató lélekkel együtt, akik a gyengeség miatt buknak el, az apostolokkal, akik elalszanak, legyünk végtelenül gyengédek, mint a Nagyon-Szeretett Megváltó. Egy óra alatt háromszor is hozzájuk megy és felkelti őket, és minden alkalommal a hozzájuk intézett szavak, a szemrehányások, melyekkel illeti őket, kimondhatatlanul gyengédek és szeretettel teljesekek...”Szelíd és alázatos szívű vagyok”. (Mt11,2)

M.S.E.V.

„Maradjatok itt és virrasszatok velem!” (Mt 26,38) Csak a három apostol az, akinek Urunk ezt mondja? Nem, mindannyijuknak szól, akiket szeret, és akiket haláltusája közben lát, nekünk, akiknek hűséges és gyengéd társasága ezekben a fájdalmas percekben vigaszt jelent számára. Legyünk tehát hűségesek a „vele való virrasztás” gyakorlásában.

M.S.E.(Mt 26,38)

Egészen feledkezzünk meg magunkról a Jézusért való haláltusánkban, mint Jézus egészen megfélekedett magáról az értünk való haláltusájában.

M.S.E.(Lk 22)

2. A MEGOSTOROZÁS

Jézust pedig megostoroztatta és átadta nekik

Mt 27,26

Kiszolgáltatva lenni, mint Jézus!

Hiszen miattad viseltem az átkot!

Zsolt 68,8

*Jézus
Szeretet*

A megostorozás! Istenem, kinszenvedésed minden fájdalma azt kiáltja nekünk, hogy reméljünk. Megmutatja a szívedet, értünk való szeretetedet, üdvösségünk vágyát, hogy mit teszel értünk, hogy elnyerhessük azt. Miután *véredet* és életedet adtad üdvösségünkért, biztosak vagyunk benne, hogy lehetőséget adsz,

hogy felhasználhassunk egy ilyen adományt. Miután nekünk adtad azt, ami neked oly sokba került, biztosak vagyunk benne, hogy természetesen azt is nekünk adod, ami nem kevésbé szükséges nekünk és semmibe sem kerül neked... Szereteted, amely arra készítetted, hogy *véredet odaadd*, nem csökkent, ugyan olyan erejű és ugyanúgy szétárasztja kegyelmedet.

M.S.E.V.

Megvásárolhatjuk Jézus látványát „egy garasért”, egy átlagos keresztény élettel, de nem akarjuk ilyen olcsón megvásárolni a mi Nagyon-Szeretettünket; a lehető legdrágábban akarjuk megvásárolni, a legnagyobb szenvedések és a végső megvetések árán, hogy megmutassuk, milyen árat adunk érte.

M.S.E. (Mk 15)

Milyen nagy szeretetünknek kell lenni azon emberek iránt, akiket Jézus annyira szeretett, hogy oly nagyon szenvedett értük! Minden embernek olyannak kell tűnni előttünk, mint akiket *Jézus vére borít be*, mint egy *vérköpenybe* öltözve. Mennyire kell szeretnünk azokat, akiket annyira szeretett, akiket „oly drága áron váltott meg”! (1Kor 6,20)

M.S.E.V.

Tegyünk jót az embereknek, értük szenvedve /.../ Ádám vétke óta a szenvedés az az aprópénz, amellyel fizetnünk kell minden jóért, amit tenni akarunk. Tehát nem tehetünk az embereknek jót, csak szenvedve, e jónak mértéke szerint.

M.S.E.V.

Hogyha az üldöztetés, a kicsi vagy nagy rossz bánásmód órája üt, imádkozunk nemcsak általában az ellenségeinkért, hanem különösen azokért, akik üldöznek, akik szenvedést okoznak, azokért az eszközökért, amelyeket annyira áldanunk kell, akár igazságosak vagy igazságtalanok. Isten arra használja őket, hogy a legnagyobb jónak részesítsen bennünket, hogy hasonlókká tegyen minket Jézushoz, és részesítsen keresztjében.

Cont. Lk 23,24)

A világmindenség nem érdemli meg azt az erénygyakorlatot, amit akkor végzünk, amikor csendben elviseljük, és nem akadályozzuk meg a legkisebb igazságtalanságot Isten szerelméért, hogy Jézust kövessük, és hogy neki engedelmeskedjünk...

A világmindenség nem érdemli meg a legkisebb erénygyakorlatot. Egy gyengédség, szeretet, engedelmisség Jézus szava iránt, példáinak követése, amelyet iránta való szeretetből teszünk, többet ér, mint az egész világmindenség és minden ember élete...

Milyen kifogásunk maradna, hogyha nem engedjük, hogy elvegyenek tőlünk mindent, ellenállás és panasz nélkül, mint Jézus, halálra ne adnánk magunkat?...

M.S.E. 338.

Legyünk olyan szelídek, mint az isteni Barány, támadó, védekező fegyver nélkül, hagyjuk magunkat megkötni, nyírni, ellenállás nélkül, minden zokszó nélkül megfojtani.

M.S.E. 428.

3. TÖVISKORONÁZÁS

A katonák tövisből koszorút fontak és fejére tették

Jn 19,2

Szenvedni, mint Jézus!

Mielőtt csapás ért, tévelyegtem!

Zsolt 118,67

*Jézus
Szeretet*

Az én nagyon-szeretett Jézusom fejére helyezik a *töviskoronát*: a *tövis*ek hosszúak és erősek; szilárd, mint a vas és nádszálakkal jól összekötött. A koronát erősen rád nyomják, homlokod, fejed rettenetes fájdalmat érez; folyik a vér. /.../ Így látnak téged és nem szánnak meg, arcodba köpnek, ebbe az imádandó arcba! Gyalázatos szavakkal illetnek, ütlegetnek, lökdösnek, minden

oldalról ráncigálnak, mint egy játék babát, egy botot kerítenek és *koronádat* verdesik, egyre jobban beleverve és kifejezhetetlen kínokat okozva.

C.F.A.

Íme, Istenem, hová vitt a szíved, hová vitt az irántunk érzett szereteted! Miért vagy ilyen állapotban, Uram, Jézus, „ha nem azért, mert annyira szerette Isten az embereket, hogy egyetlen Fiát adta értünk” (v.ö. Jn 3,16) és hogy szenvedjen a lelkünkért. Igen, lelkünk javáért akarta az Atya, hogy ilyen legyél, *tövissel koronázva*, megverve, leköpvé azért, hogy lássuk az Ő szeretetét, és mi is szeressük azt, Aki ennyire szeretett minket.

M.S.E.(Mk 15)

Lehetetlen, hogy szeressük Őt és ugyanakkor rózsákkal legyünk *koronázva* akkor, amikor Őt *tövissel* koronázták... Szeressük Őt, ahogy Ő szeretett minket, ugyanazon a módon, követve Őt, vagyis szenvedve, hogy kifejezzük neki szeretetünket, ahogyan Ő is szenvedve fejezte ki szeretetét!

M.S.E.

Uram, Jézus, add kegyelmedet, hogy magaláztatásaidat és semmibevevéseidet szeretettel és boldogan megosszuk veled. Én megérdemlem azokat; Te elszenvetted őket anélkül, hogy megérdemelted volna, és milyen végtelen mértékben, az irántam való szeretetből! Istenem, hogy ez a hit változtasson meg engem, alakítsa át életemet!

M.S.E.V.

Szenvedjük el mindazt, amit Isten kínál nekünk, kér tőlünk, szenvedésként ránk mér, szeretettel és boldogan az engesztelés és áldozat lelkületével... Ne utasítsunk semmit sem vissza Istennek, ne utasítsunk semmit sem vissza Istentől, még a *töviskoronát*, a leköpeket és a keresztet sem.

M.S.E.V.

Adjunk hálát Istennek és fogadjuk örvendezve a megalázó szenvedéseket, áldozatul ajánlva fel azokat, boldogan, hogy ezt a hasonlóságot a Nagyon-Szeretettünkkel megkapjuk.

M.S.E. (Lk 22,23)

Fogadjuk el Jézus példája nyomán a végtelen szenvedéseket, a végső gyalázásokat, az utolsó megvetéseket, magát a halált, egyedül azért, hogy bizonyítsuk, mennyire szeretjük Öt.

M.S.E. (Mk 15)

Nézzük a *tövissel koronázott* Jézust, és mondjuk magunknak: „értünk”, és szeressünk. /.../ Íme, milyen mértékben szeretted az embereket!

M.S.E.V.

4. KERESZTHORDOZÁS

Jézus maga vitte keresztjét, míg oda nem ért az úgynevezett Koponyák helyére, amelyet héberül Golgotának hívnak.

Jn 19,17

Úgy járni, mint Jézus!

Megvéd a kegyelmed, Uram!

Zsolt 93,18

*Jézus
Szeretet*

Értünk, irántunk való szeretetből *vitted ezt a keresztet*, lassan, magadat vonszolva, botladozva, elesve és a kereszt rád esve megsebez, összetör, fájdalmat okoz! Találkozol Anyáddal, Magdolnával, Veronikával, asszonyok tömege zokogva követ, és Te csak mész tovább... Alig látsz, a fejedből folyik a vér, amely elárasztja szemedet, arcodat! Ó, az emberek legszebb gyermeke, ó dicsőség Istene, ó Uram, és Istenem, milyen állapotban vagy!... Ó *Istenem*, engedd, hogy fájdalommal sírjak fölötted és engedd, hogy

hálából is sírjak önmagam és a bűneim felett, amelyekért ilyen fájdalommal adsz elégtételt.

M.S.E.(Jn 19)

Ha a kereszted alatt botladozva látlak, visszautasíthatok-e egy fájdalmat, ha azt látom, hogy a *keresztet hordozva* elesel, kérhetem-e, hogy könnyítést kapjak bármely teher alól?

C.F.A.

Szerethetlek-e, ha nem kívánnám, hogy veled együtt *hordozzam a keresztet*? Veled együtt, hogy kövessék, veled együtt, hogy ha kismértékben is, – amennyire képes vagyok rá –, mint Cirenei Simon, könnyítsek rajtad.

C.F.A.

Minden kereszt, nagy vagy kicsi, még az akadályok is, a Nagyon-Szeretettünk hívása. A szeretet kinyilvánítását kéri tőlünk, egy olyan hosszantartó szeretet kinyilvánítást, mint a kereszt. Ó! Erre gondolva szeretné az ember, hogy örökké tartson a kereszt. Tartani fog, ahogy Jézus akarja. Bármily édes és általunk szeretett lenne is, csak akkor akarjuk, ha Jézus akarja számiunkra azt.

L.T. 1897.09.30.

Ha Ő keresztet ad nekünk, csókoljuk meg: „bona Crux”, ez a kegyelmek kegyelme. Ez azt jelenti, hogy jobban, mint valaha, kéz a kézben Jézussal járunk.

L.T. 1897.09.30.

Ez a kereszt olyan üdvös!.../ Alázatosakká tesz, megértőkké, tanít, képessé tesz, hogy másoknak segítsünk.

L.T. 1910.13.15.

A keresztetek elszakítanak minket a földtől és ezáltal Istenhez kötnék.

L.T. 1899.05.08.

/Istenem/, engedd, hogy a keresztnek ez a tanítása a szemem előtt ragyogjon, és engedd, hogy úgy tegyem azt magamévá, ahogy tőlem akarod. Engedd, hogy én is mondhassam, hogy csak egy valamit tudok: „Jézus és a keresztre feszített Jézus”. (IKor 2,2)

M.S.E. (Mk 15)

Imádkozom, hogy szeressek,
Imádkozom, hogy szeressem Jézust,
Imádkozom, hogy szeressem keresztjét;
Imádkozom, hogy szeressem a keresztet, nem önmagáért, hanem mint az egyetlen módot, az egyetlen utat, hogy Jézust dicsőítsem:
„A búzaszem nem hoz termést, csak ha meghal...
Ha fölemeltetem, mindent magamhoz vonzok”.(v.ö.Jn 12 24/32)

L.T. 1903.02.27.

5. KERESZTREFESZÍTÉS

*Amint Jézus megízlelte az ecetet, így szólt: "Beteljesedett",
Aztán lehajtotta fejét és kilehelte lelkét.*

Jn 19,30

Szeretni, mint Jézus!

Hiszen jószágodat szemem előtt tartom!

Zsolt 25,3

*Jézus
Szeretet*

Felemelik és felállítják a keresztet. Íme, ég és föld között függsz./.../

És ugyanakkor két lator van melletted: micsoda szégyen! „ A Gonosztevők közé számították” (Lk 22,37) Édesanyád a lábadnál van... Micsoda fájdalom, hogy látod ennek a szeretett édesanyának a mártíromságát!

M.S.E. (Lk 23)

A hóhérok szeretett gyermekeid, akikért meghalsz: micsoda fájdalom, ennyi hálátlanság láttán!

M.S.E. (Lk 23)

Milyen jó vagy, hogy az utolsó percig megfeledekel magadról. Fent, a keresztedről hol a hóhérjaidra gondolsz, hogy imádkozz értük, hol a kivégzendő társadra, hogy a Paradicsomot add neki, hol édesanyádra, tanítványodra, minden emberre.

M.S.E.(Lk 23)

Szeressük Jézust, aki annyira szeretett minket. /.../ Szeressük, a szeretet minden tettel: „Inkább tettekkel, mint szavakkal bizonyítom szeretetemet” (v.ö.Jak 2,14.26)

M.S.E. (Jn 19)

Szeressük Jézust egészen addig, hogy mi is mondhassuk: „Beteljesedett” (Jn 19,30); egészen addig, amíg mindenünket, amink van és amik vagyunk, odaadjuk Neki.

M.S.E. 518.

Beteljesedett (Jn 19,30). Ez Urunk utolsó szava Atyjához: „Mindent teljesítettem, amivel megbíztál” Én Istenem, hadd lehessen ez a mi szavunk is az utolsó óránkban! Nem ugyanabban az értelemben, ugyanabban a tökéletességben: szegény emberek vagyunk, de végül is abban a mértékben, ahogy ez nyomorúságunkból kitelik!

Cont. (Jn 19,30)

„Beteljesedett”(Jn 19,30), minthogy nekünk adtad harminchárom évi életteddel, példáiddal és tanításaiddal /.../ emberségedet és istenségedet, mindent nekünk adtál. Tehát *minden beteljesedett*. Szeretelműved *befejeződött*: „végsőkig” szeretted az embereket, (Jn 13,1 a lehetőség határáig /.../

Ó, Jézus Szíve át leszel szűrva értünk, mennyire szeretsz minket!

M.S.E. 518.

Már nincs emberi alakja, feje, arca vérrel áztatott; kezéről, lábáról lassan folyik a vér; vállai, mellkasa, háta pusztá seb. Egész teste fakó és széles vércsíkokkal barázdázott: utoljára lehajtja fejét azok felé, akiket annyira szeretett, akik visszautasították születésekor, egész életében, és végül elüldözték körükből keresztre szögezve Őt, és *Ő átadja lelkét Atyjának...* Kileheli lelkét...

M.S.E.V.

Értünk halt meg... Ennyi szenvedés után értünk halt meg... Azért, hogy üdvözítsen minket, hogy megszenteljen minket.

M.S.E.V.

Az, Aki annyira szeretett minket, hogy ezen a kereszten meghaljon értünk, nem szeret többé minket? Megváltozott a szíve? Nem számíthatunk már annak a szeretetére, aki a kínszenvedést és a keresztet elszenvedte értünk, és nem Mindenható? Mindent és mindig reméljük attól, aki meghalt értünk, széttárt karokkal, fejét lehajtva felénk, mindenki felé nyitott szívvel.

M.S.E.V.

Az Út, az Igazság, az Élet Te vagy. Mindig is kegyelmed által és az Oltáriszentség által a lelkek élete leszel, és mindig bőkezűen adod nekik ezt az életet.

R.E.

Mennyire kell, hogy a szent Eukarisztiának ez a végtelen kegyelme egy ilyen jó Isten szeretetére indítsa minket, egy ilyen közeli Isten, egy velünk lévő Isten, egy annyira bennünk lévő Isten szeretetére. És ez a szépség és rendkívüli tökéletesség, aki magát adja nekünk és belénk hatol...

Mennyire kell, hogy a szent Eukarisztia gyengédekké és jókká tegyen minket az emberek iránt! /.../ Milyen tisztelettel kell lennünk mindazok iránt, akik az Eukarisztiát kapták...

M.S.E.V.

***Boldog az ember, akinek ereje benned gyökerezik,
S akinek szíve zarándokútra készül!***

Zsolt 83,6

III. A DICSŐSÉGES KRISZTUS TITKAI

Köszönöm feltámadásodat, köszönöm mennybemeneteledet, köszönöm nagy dicsőségedet... Köszönöm, köszönöm, köszönöm! Mily boldog vagyok! Te örökre boldog vagy!

R.N.

Állelúja! Állelúja! A mi Nagyon Szeretettünk boldog, akkor mi hiányzik nekünk? Állelúja! Állelúja!

L.T.1903.01.04.

Nagy buzgósággal és örvendezve, naponta mondjuk a rózsafüzér dicsőséges titkait.

R.N.

1. A FELTÁMADÁS

*Miért keresitek az élőket a halottak között? Nincs itt, feltámadt!
Lk. 24,5-6*

Jézus boldogsága!

Állelúja!

Istenünknek kedves a dicsőítés!

Zsolt.146,1

*Jézus
Szeretet*

Éjfél, Állelúja! Állelúja! Állelúja!

Beköszönt az éjféli. Az én Uram *feltámadott!* Állalúja! Állelúja! Állelúja! Istenem már nincs a sírban, a sír nincs nyitva: az ajtó zárva marad, a pecsétek érintetlenül maradtak, de a sír üres, Istenem már nincs benne: feltámadt, ahogy mondta (resurrexit sicut dixit) állelúja, állelúja! E hideg kő előtt imádtam őt és Istenem már nincs ott. Sírtam e sír előtt, de Istenem már nincs benne. Eljöttem, hogy e fák alatt és a hold hideg fényénél sírjak... Eljöttem elsiratni az itt eltemetett és nagyon szeretett halott Uramat. Többé már nem halott, már nem eltemetett: hanem mindörökké nagyon-szeretett. Nincs már többé ebben a kertben, e sötét fák alatt. Örökre él.

C.F.A. (ápr.10.)

Hová mész, Mária-Magdolna a szent asszonyok társaságában? Hová siettek? A sír felé mentek. /.../ „Jézus már nincs ott: *feltámadt*, ahogy mondta. Ti a halottat keresitek, aki már él”.

(l.d. Lk 24,5-6)

C.F.A. (ápr. 10)

Nagyon-szeretett Urad *feltámadt*, örökre megdicsőült, mindörökre boldog, óh Magdolna! Boldogságod most elhallgat, csókolgatod lábait, nincs már szavad, csak csókjaid és könnyeid vannak: Nagyon-szeretted örökre boldog.

C.F.A.(ápr.10)

Örökre végtelenül boldog vagy; Teljes mértékben örvendek annak, amit a világon a legjobban kívánok: bármi történjék másokkal vagy velem, *feltámadásodban* és meg nem szűnő boldogságodban, részese vagyok egy olyan mélységes boldogságnak, amelyet nem lehet tőlem elvenni./.../

Te boldog vagy: én boldog vagyok, óh, Nagyon-szerettedem!

Állelúja! Állelúja! Állelúja!

C.F.A.(ápr.10)

Te mindent betöltesz: ezt a cellát, ahol vagyok, ezt a testet, melyben a lelkem van, minden részét/zugát betöltöd. Benned vagyok; benned mozgok, benned úszok, benned merülök el; telve vagyok Veled, „ti bennem, s én bennetek”, *(l.d. Jn 14,20)* és Te boldog vagy, mérhetetlenül, örökkön-örökké boldog! /.../

Köszönöm boldogságodat, ami az enyém is.

C.F.A. (ápr.25)

Állelúja, állelúja! Uram *feltámadt!* Állelúja! Nagyon-szerettedem *feltámadt!* Állelúja! Istenem *feltámadt!* Állelúja! Akit, mint halottat megsirattam, mindörökre él! Állelúja!

C.F.A. (ápr.10)

Óh, éjszaka, világíts! Sötétségek távozzatok! A végtelen Világosság megjelent! /.../ Áldott legyen az Úr! Állelúja! (Lumen Christi!) Krisztus világossága ragyog, az éjszaka megvilágosodik, az éjszaka fénylik, Krisztus *feltámadt!* Állelúja!

C.F.A.(ápr. 10.)

2. MENNYBEMENETEL

Áldás közben megvált tőlük, és fölemelkedett az égbe.

Lk 24,51

Jézus dicsősége!

*Isten adja ránk áldását,
félje őt a föld minden határa.*

Zsolt. 66,8

*Jézus
Szeretet*

Mennybemenetel: „Azt mondta az Úr az én Uramnak: ülj jobbomra” *Zsolt. 109,1).* „A szelek szárnyán suhant” *(Zsolt.17,11).* Mennyi prófécia teljesedik ma be!

C.F.A.

Egy utolsó áldást adva *elhagyod a földet*. Igen, így kellett elhagynod azt: ez a távozás felel meg Neked, óh, Nagyon-szeretett Jézus, óh, szeretet Istene!

C.F.A.

„*S én veletek vagyok mindennap, a világ végéig*” (Mt. 28,20). Ezek a szavak, amelyeket a földön kiejtettél, a *mennybemeneteledkor*. Óh, Istenem, mennyire gyengédek, mennyire isteni módon gyengédek, valóban szíved szavai ezek!

C.F.A.

Óh! Áldott óra, /.../ óra, amely jézusnak az végtelen boldogságba való belépését jelzi: légy áldott, légy magasztalt, légy dicsőítve, énekeljünk és ünnepeljünk örömeinkkel! Valahányszor te ütsz, örömmel töltsd el a szívünket arra gondolva, hogy Jézus boldog!

C.F.A.

Te a mennyben vagy, végtelen dicsőségben, az angyaloktól és szentektől körülvéve, akiknek Te vagy a boldogsága. Istent látják Benned, a végtelen jót, /.../ és „*az emberek legszebb gyermekét*”(l.d. Zsolt 44,3) kimondhatatlanul egyesülve Istennel és csak egyetlen személyt alkotva Vele.

R.N.

Ha szomorú vagyok, elcsüggedt magam, mások vagy a dolgok miatt, Jézusra gondolok, hogy dicsőséges, az Atya jobbján ül, boldog, örökre boldog és örömteli...

R.N.

Az életünkben mindig lesz szomorúság./.../ Ezek a szomorúságok csak átmenetiek lehetnek, aminek tartósnak és állandó állapotunknak kell lennie, amihez állandóan vissza kell térnünk, az az Isten dicsősége feletti örömünk.

R.N.

Hívsz minket, vársz minket, kezdet nyújtod és kezdeddel fenntartasz minket, hogy mi is örvendezzünk ennek a boldogságnak, hogy „*mi is ott lehessünk, ahol Te vagy*” (l.d. Jn 14,3) és a mennyországban élhessünk /.../ örökké.

R..N.

E béke, e vigasztalás előbb vagy utóbb megérkezik aszerint, hogy a lelkünk javát szolgálja, de megérkezik. Jézus a testvérünk és vezérünk; ha a végtagok a fejhez kapcsolódva maradnak, részesednek sorsában. „*Jézus elsőszülött a sok testvér között*”. (l.d. Róm 8,29) hogy megmutassa mi lesz mindannyiunk sorsa.

M.S.E.V.

Éhezzük Isten dicsőségét, nagyon vágyjunk arra, hogy Isten megdicsőüljön az emberek által.

M.S.E. 286.

A mű, /.../ ami minket illet, Isten dicsőségére való tekintettel, az emberek megszentelése: ez a mi célunk;

ez a cél, amit Jézus a mennybemenetelekor tanítványainak ajánl. Azt akarja, hogy erre használják fel az időt, ami a számukra itt a földön marad.

M.S.E.V.

3. PÜNKÖSD

A Szentlélek, akit majd a nevemben küld az Atya, megtanít benneteket mindenre.

Jn. 14,26

Jézus Lelke!

Szent lelkedet ne vond meg tőlem!

Zsolt. 50,13

*Jézus
Szeretet*

Pünkösöd e napján többször is örömmel mondhattam, Szentlélek: „Engedd, hogy általad megismerjük az Atyát és megismerjük a Fiút is” (v.ö. Veni Creator)

M.S.E.V.

Ó, *Szentlélek*, egyesülök veled, aki bennem „szavakba nem ölthető sóhajtozásokat” keltesz, hogy dicsérjem Jézust! Egyesülök veled, ó Atya, ó Fiú, hogy a *Szentlelket* dicsérjem, aki egyenlő veled és az én Istenem!

M.S.E. (Lk. 19,40)

„Azért szeretjük az Istent, mert Ő előbb szeretett minket.” (1Jn. 4,19) mondja a *Szentlélek* Szt. János ajkával; valamint Jeremiáséval: „Örök szeretettel szerettelek, azért megőriztem irántad irgalmasságomat.” (Jr.31,3)

E.S.E.

Hagyjuk magunkat vezetni a kegyelem által, minden jó gondolatot úgy fogadjunk, mint Istennek egy adományát. Hagyjuk magunkat a *Szentlélek* által vezetni és csak akkor vegyük kezünkbe imáink gyeplőjét, ha a *Szentlélek* kezünkbe adja azokat.

M.A.T. (Zsolt)

Urunk megmondja nekünk, hogy mit kérjünk imáinkban; Amit kérnünk kell, az a jó gondolat, vagyis a *Szentlélek* kegyelme és az erények.

Cont. (Lk. 11,13)

Gyakran kérjük Istent az Evangélium szavaival: használjuk a *Szentléleknek* ezeket a végtelenül szent szavait.

Cont. (Mk. 15,34)

A vőlegény barátja, aki jelen van, aki hallgat, öröm ujjong a vőlegény hangját hallva. (Jn 3,29) Istenem, Uram Jézusom, nem kell-e ezeket a szavakat használnom valahányszor sugalmazott szöveget hallok... Ez valóban a *Szentlélek* hangja, amely szól, valahányszor olvasom vagy hallom azokat.

Cont. (Jn 3,29)

Egy bizonyos ideig tartó imáinkban alkalmazzuk azokat, mint azt tették a régi zsidók, mint azt teszi Krisztus vőlegénye, a Szent Egyház. /.../ És egyébként nem magától értetődő, hogy az Írás

szavai, melyeket Isten sugalmaz, többet érnek, mint a mi szavaink?

M.S.E. (Mc.15,34)

Használjuk gyakran, alkalmazzuk sokszor a zsoltárokat imáinkban /.../ Különösen, ha lanyhák, szárazak vagyunk, folyamodjunk a zsoltárokhoz, nagyon lassan recitáljuk azokat, jól átérezve azt, amit kifejeznek.

M.A.T. (Zsolt.)

Mindig szerető szívvel olvassuk az Evangéliumot, mint akik a Nagyon Szeretett lábainál ülünk és hallgatjuk, amint önmagáról beszél.

M.S.E.

A teljes Szentírás végtelen kincseket rejt magában. Szeretni, imádni, az egészet értékelni, olvasni kell /.../ Jézust követve, aki bizonyára olvasta és aki főleg ismerte, aki oly gyakran hivatkozik rá, és aki oly gyakran mondja: ”kell, hogy ez megtörténjen, hogy beteljesedjen az Írás”.

M.S.E.V.

Kell, hogy olvasva, újra olvasva, átélve és újra átélve szavait és példáját, *Jézus lelke* nyomot hagyjon bennünk úgy, mint a vízcsepp, amely újra és újra a kőlapnak ugyanarra a helyére esik.

L.T.1914

4. SZŰZ ANYA MENNYBEVÉTELE

Az égen nagy jel tűnt fel: egy asszony!

Jel 12,1

Jézus Anyja!

Ő dicsőséget ad és kegyelmet!

Zsolt. 83,12

Jézus
Szeretet

Mennybevétel: Szentséges Szűz, Neked adom magam, Neked adom, Rád bízom, nagyon-szeretett Anyám, életemet és halálomat.

D.

Ádámnak reményt adsz, a *legnagyobb dicsőség* és a legnagyobb boldogság reményét: „távolról megmutatod neki ezt az „ivadékat” és ezt az *áldott asszonyt, aki a kígyó fejét összetöri*”. (v.ö. Ter. 3,15)

M.A.T. (Ter.)

Köszönet a Szent Szűzért!

M.S.E. (Lk 15,10)

Hogy imádkozzon érettünk most és halálunk óráján, hogy egyesítsen minket egy napon az *égben!*

L.T. 1912. 08.15

A mi Urunk minden embert gyermekül adja neki, hogy mindnyájukat anyai szívvel szeresse. Istennek ezt a parancsát teljesítette, és örökké teljesíteni fogja egy páratlan tökéletességgel, úgy, ahogy Isten többi parancsát is teljesítette. Legyünk tehát egészen bizonyosak, hogy anyai szívvel van mindegyikünk iránt.

M.S.E. (Jn 19)

Minden szükségünkben forduljunk ehhez a szerető és mindenre képes Anyához, ugyanazzal a bizalommal, mint a gyermek fordul anyjához, egy anyához, aki végtelenül szereti, jobban, mint egy földi anya; egy anyához, aki Istennél minden lehetőt elérhet, ami a lélek javát szolgálja.

M.S.E. (Jn 19)

Mindnyájunknak úgy kell tekintenünk a Szent Szűzre, mint egy anyára, megadva neki, a nagyon jó anyának, egy jó gyermek kötelességeit: szeretetet, tiszteletet, szolgálatot, bizalmat, egyszóval mindent, amit Urunk maga adott a Szent Szűznek.

M.S.E. (Jn 19)

Szeressük, tiszteljük őt, imáinkkal vele beszélgetve, vegyük körül őt; szolgáljunk neki, segítsük, lehetőségeink szerint minden műben, amely a szívügye, mindenben, amely az ő tiszteletére

létesül; legyen iránta teljes bizalmunk, és habozás nélkül kérjük segítségét./.../ Egy szóval, tegyünk meg mindent érte, amit Urunk megtett, amikor a földön élt, amennyire az tőlünk telik. Legyünk vele szemben a leggyengédebb gyermekek.

M.S.E. (Jn 19)

Egyébként világos, hogy mi, akik azt szeretnénk, hogy Jézus testvérei legyünk, nem lehetünk azok, csak azzal a feltétellel, hogy tanúsítjuk, hogy valóban Mária gyermekei vagyunk: ahhoz, hogy Jézus testvérei legyünk, szükségszerűen máris gyermekeinek kell lennünk.

M.S.E. (Jn 19)

Örök Irgalom Anyja, kezeidbe helyezem magam, hogy mindig azt tegyél velem, életemben és halálomban, amit akarsz, hogy ebben az életben és a túlvilágban karjaid közt hordozz engem úgy, mint a gyermek Jézust, ó nagyon-szeretett Anyám!

R.. 1904

6. UTOLSÓ ÍTÉLET

Gyertek, Atyám áldottai, vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot!

Mt 25,34

Jézus Országá!

*Az igaz virul, mint a pálma...
Az Úr házában vannak elültetve!*

Zsolt. 91,13-14

Jézus
Szeretet

Közel van a Mennyeik Országa, (v.ö. Mt 4,17) az élet rövid, „ez a világ elmúlik”. (v.ö. IKor 7,31) A Mennyeik ország közel van.

M.S.E.V.

Olyan különös és furcsa ez a szó: „berendezkedni” az emberek számára, akik csak egy napot töltenek a földön! Minden az örökkévalóság dolgai felé vonz minket.

L.T.1908.10.06.

Pénzünk leggazdaságosabb elhelyezése az, ami arra szolgál, hogy ne egy házat, ruhákat, egynapi ételmezt, hanem az égben egy lakást és a Paradicsomban a dicsőség ruháját szerezzünk meg...

M.S.E.V.

„Az emberek nemzedékei olyanok, mint a fák levelei”, mondta Homeros. De a valódi születés nem a földi /.../. Az igazi születés a halál, „dies natalis”, ahogy az Egyház nevezi azt.

L.T. 1914.08.25

Milyen szentnek kell lennie annak a teremtménynek, akit a Mennyeik Országába szólítanak, hogy Istennel együtt éljen és Istent birtokolja: „Semmi tisztátalan nem juthat be a mennyei Jeruzsálembe”. (v.ö. Jel 21,27)

M.S.E.V.

„Mi lesz a te örökkévalóságod, a *te ítéleted?* Az lesz, ami az élted volt. Ha magadévá tetted a kegyelmeket és a csodálatos irgalmakat, amelyekkel elárasztottalak, ha „gyümölcsöt tetted mindazokat a tehetségeket, amelyeket rád bízam”, (v.ö. Mt 25,14-30) Ha szép hivatásodhoz hűséges vagy, ha engedelmeskedsz a lelkivezetődnek, ha hálás, hűséges, szerető szívű, alázatos és gyengéd vagy, akkor *ítéleted* vigasztaló örökkévalóságod boldog lesz”.

R.N.

Azt mondod, hogy boldog leszek, valóságos boldogsággal az utolsó napig! Bármilyen nyomorult is lennék, pálma vagyok az élő vizek partján, az isteni akarat, szeretet és kegyelem élő vizeinél, és gyümölcsömet fogom hozni a maga idejében.

M.A.T. (Zsolt 1)

Kegyeskedsz megvigasztalni engem: terméketlennek és jótettek nélkülinek érzem magam. /.../ Milyenek voltak a szentek tettei és milyenek az enyémeik? Jótettek nélkülinek látom kezeimet. Kegyeskedsz megvigasztalni: megfelelő időben gyümölcsöt hozol, mondd nekem... Melyik ez az idő? Mindannyiunk ideje az *ítélet ideje*: megígéred, hogyha kitartok a jóakarásban és a harcban, akármilyen szegény is volnék, termésem lesz ebben az utolsó órában.

És hozzáfűzöd: örökzöld levelű, szép fa leszel és minden műved termékeny lesz, valamennyi örökkévaló termést hoz majd. Istenem, milyen jó vagy, milyen isteni módon vigasztaló!

M.A.T.(Zsolt 1)

A remény az, hogy egyszer az égben leszünk /.../ a Szent Szűz és a szentek társaságában, látva, szeretve és örökké birtokolva Téged. Soha semmi, egy percre sem szakíthat el tőled, én Istenem, én Mindenem, micsoda látomás! Ó, igen! Ez valóban a béke látomása, az égi béke látomása.

R.N.

„Amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek”. (Mt 25,40) : nincs talán az Evangéliumban még egy olyan kijelentés, amely ennyire képes megváltoztatni az életet, mint ez. Új megvilágításban látunk mindent, és micsoda megvilágításban! Az emberek most már nemcsak testvéreink, hanem mindegyik maga Jézus.

M.S.E.V.

Nem elég, hogy minden jót, amire képesek vagyunk, megteszünk az embereknek testük-lelkük javára, mert mindegyik Jézus tagja. Ezt a jót azzal a gyengéd szolgálatkészséggel, kegyelemmel, kedvességgel, igyekezettel kell tennünk, amit Jézus mutat nekünk.

M.S.E.V.

Milyen mértékben volt Ő vigasztalás és gyengédség azok számára, akik hozzá közeledtek!

M.S.E. 197.

Gyengédség a gondolatokban, szavakban és tettekben... Semmi keserűség, semmi erőszak, semmi keménység... Mézédésnek lenni, könnyed és illatos modorúnak, bársonyosnak, gyengédnek és felfrissítőnek, megvigasztalónak, kedvesnek, minden ember felé: ez egyike annak a kötelességnek, amelyet az emberek iránti szeretet követel.

E.S.E.

Szívünk nem lehet forró Isten felé és jéghideg az emberek felé, sem forró az emberek felé és jéghideg Isten felé. Jéghideg vagy forró, forró vagy jéghideg. Ha forró Isten felé, forró lesz az emberek felé is; ha forró az emberek felé, az lesz Isten felé is.

M.S.E.V.

Hátsó borító /belül/

„Életünk legjobban kihasználta ideje az, amikor legjobban szeretjük Jézust.

R. 1903

Urunk egyedül imádkozik, átímádkozza az éjszakát. Megszokás ez nála. Többször ismétli az Evangélium: „fölment a hegyre, hogy egyedül imádkozzék”.

M.S.E. (Mt 14, 23)

Kövessük Urunk példáját: amikor minden megpihen, amikor minden árnyékba és álomba merül, virrasszunk Isten lábainál, az emberek tudta nélkül. /.../ Hosszabbítsuk meg ezt az áldott virrasztást, amely azt az összehasonlíthatatlan kegyet biztosítja nekünk, hogy egyedül lehetünk a lábainál akkor, amikor minden hallgat, minden alszik a csendben és sötétben.

Cont. (Lk 6,12)

Ez a magány – vagyis ez a csak Istennel való élet, a léleknek e mélységes összeszedettségében, amelyben megfeledkezik minden teremtett dologról – ahol Isten önmagát teljesen odaadja annak, aki ugyanígy teljesen adja önmagát Neki.

L.T.1898.05.19.

- **Mit akarsz mondani nekem Istenem?**
- **Íme, amit mondani akarok neked: ne beszélj többé, nézd a Nagyon-Szeretettet.**

R.N.

Hátsó borító /kívül/

Szeretnénk látni a lelkeket, hogy hisznek és szeretnek, hogy a népek a halál árnyékában ülve szemüket a nagy fényességre kinyitják.

L.T.1902. november

„A szeretet mindent remél”... *(IKor 13,7)* „Embernek ez lehetetlen, Istennek azonban minden lehetséges.”...*(Mt 19,26)* Elcsüggedni mások miatt, erről vagy arról a lélekről vagy népről lemondani, mint elveszettek, mint javíthatatlanok, mint elkárhozottak, ez annyi, mint vétkezni a felebaráti szeretet ellen, az isteni irgalomban való remény ellen, és az ellen a hit ellen, hogy Istennek „minden lehetséges”!

M.S.E.

Minél inkább szemlélem a Kelet országait, /.../ annál jobban látok egy csodálatos küldetést a Trappista rend számára...

Nemcsak mint az erény központját, hanem a világosságát is a környék számára.

Frère Charles de Foucauld
1898. március 03-án írt levele Huvelin abbénak

Jézus
Szeretet

Lehetetlen nem újjászületni ebben a világosságban, amikor az éj mélyében a béke szívében a gyermek születése mutatkozik: ez valóban az az éjszaka, amikor Isten születik!

1993. december

A Megtestesülésben kell megtalálnunk az algériai húsvéti jelenlétünk igazi értelmét... Halál és Feltámadás a megtestesülés titkának része, amely abban áll, hogy az emberi természetet magára veszi, hogy Isten dicsőségébe vezesse.

1996. március

*Frère Christian de Chergé
Trappe N.D.de L'Atlas Tibhirine*

Rózsafüzér

Világosság titkai

Charles de Foucauld szövegei alapján

A szeretet tüze az, amit Istenem a földre hoztál, azt akarod, hogy lásd meggyulladni.

M.S.E.V.

Uram, akihez fordulok, gyűjtsd fel bennem ezt a tüzet, szeretetednek ezt a tüzet,

mely csak Téged lehel
mely csak Érted él,
mely csak Rád gondol,
mely csak a Te érdekedben gondolkodik,
mely csak a Te érdekedben beszél,
mely csak a Te érdekedben cselekszik,
melynek minden percében Te vagy a szeme előtt,

és keresi, hogy azt tegye, ami a leginkább dicsőít Téged, a legtökéletesebben dicsőít és keresi az akaratodat, amely a leginkább tetszik Neked, amely a legjobban megvigasztal és ezt csak Érted, egyedül Érted és nem magáért, a te dicsőségédért, a Te vigasztalásodért és nem a maga javáért...egyedül Érted Istenem, azon önzetlen szeretet folytán, mely saját magáról megfélelkezik és mindenben azt keresi, ami a szeretett személy java.

M.S.E.V.34

Lelkemnek mi a legsürgetőbb, legbuzgóbb vágya? Ó, Nagyon-Szeretett Jézusom, add, hogy Téged követni vágyjalak, hogy kövesselek, hogy szeresselek! Nagyon-Szeretettel, élezd fel szívemben ezt a tüzet (Lk 12,49) és minden szívben, Benned, Általad és Érted! Ámen!

M/460

***Azért jöttem, hogy tüzet gyűjtsak a földön.
Mi mást akarnék, mint hogy lángra lobbanjon.***

Lk 12,49

A VILÁGOSSÁG TITKAI

Ó szent Rózsafüzér Szüze,
Ó szent Rózsafüzér Anyja,
Ó nagyon szent Rózsafüzér Királynője,

engedd, hogy imádjam a mi Urunkat magamban...
hogy tetszem neki, mint mikor te is imádtad magadban és a szent Eukarisztiában.

Ó szent Rózsafüzér Anyja,
Taníts meg szeretni és szemlélni Nagyon-Szeretett Fiadat, hogy társa legyek, hogy téged követve Őt kövessem, hogy tetszem Neki, amennyire képes vagyok életem minden pillanatában. És ugyanezt kérem tőled minden ember, A mi Urunkban minden gyermeked számára, Őáltala és Érte.

C.F.A.01/10

Istenem, azt mondod nekünk, hogy nem azért jöttél, hogy világosságod mindenkor rejtve legyen, hanem azt tanítványaid a lámpatartóra tegyék *(v.ö.Mk 4,21)* tanításaidat a háztetőkről hirdessék *(v.ö. Mt 10,27)* és példáidat napvilágra hozzák, Köszönöm, Istenem, hogy közénk jöttél, hogy minket megvilágosíts, ó mennyei világosság!

M/191

1. JÉZUS MEGKERESZTELKEDÉSE

Akkor Jézus Galileából elment Jánoshoz a Jordán mellé, hogy megkeresztelkedjék. Mt 3,13

Jézus példáját követve:
Az igazság és a hűség találkoznak!

Zsolt. 84,11

Jézus
Szeretet

Harminc év rejtett élet után megkereszteltettem magam irántatok való szeretetből. Még egyszer lássátok/.../ hogy minden tettemet értetek való szeretetből cselekedtem. Ezért minden tettemmel két dologra hívlak benneteket, hogy hálából szeressetek engem azért a szeretetért, amellyel szeretlek benneteket, és szeressétek egymást, hogy engem kövessetek ebben a szeretetben, amelyben mindnyájatokat átölellek. Így tehát minden cselekedetem minden más előtt hirdeti Nektek: az Isten iránti és a felebarát iránti szeretetet. Azt mondtam nektek, és mindvégig azt fogom mondani, hogy ez a két szeretet a két legfontosabb kötelességeitek, a két nagy feladatotok.

R.E. (Nagyböjt 3. vasárnapja utáni kedd)

Milyen jó vagy Istenem, hogy a mi javunkért megkereszteltetted magad; mindent, amit teszel, azért teszed, hogy Istent dicsőítsd, hogy műveid tökéletessége révén dicsőítsd és minden ember tökéletesedésével dicsőítsd: szeretet, mindent szeretetből teszel, elsősorban Isten iránti szeretetből, és másodsorban ennek a végtelen szeretetnek a következményeként, mely elárasztja az embereket.
M/269

Jóság, könyörületeség, szeretet, gyengéd együttérzés, irgalom, mint a jótétemények esője árad ki... Íme, ezt mutatja az Evangélium minden lapja: „Isten a szeretet” (1Jn 4,16) M/284

Az egész vallás összefoglalója a szívem: a szívem, melynek látása emlékeztet Isten irántatok való szeretetére és a szeretetre, melyet Istennek vissza kell adnotok. M.S.E. /Nagyböjt 4. vasárnapja)

/Megkereszteléssel/ megtanítalak titeket is hogy megtisztítsátok magatokat./.../ Tisztuljatok meg, ti, akiknek annyira szükségetek van arra, hogy szüntelenül felbukkanó szennyet kitöröljétek, miután láttok engem is, amint megtisztítom magamat, engem, aki olyan tiszta vagyok. Emlékezzetek, hogy a megbékélés, a bocsánatkérés és kapás, az újabb kegyelmi állapotba való jutás egy sürgető követelmény a szerető lélek számára. Mennyire nem tud addig megnyugodni, amíg nem kapja meg ezt a megismételt bizonyosságot, hogy minden el van felejtve.

R.N. (Nagyböjt 3. vasárnapja utáni kedd)

Mire tanítalak benneteket még a megkereszteléssel?... Hogy engem látva, ti bűnösök megalázkodjatok, engem, a szentek szentjét, a bűnösök közé sorolva magamat.

R.N. (Nagyböjt 3. vasárnapja utáni kedd)

Uram, Jézus, tégy engem alázatosná! Az alázatoság egy állapot: mindenben alázatosnak kell lenni!... Uram, Jézus, óvj meg minden gógtól, a gógtól, mely a te ellenséged. R.N. (november 10)

„Nézzetek engem, szelíd és alázatos szívű vagyok” (v.ö. Mt 11,29)... Tegyétek ezt és megtaláljátok lelketek nyugalmát, a békességet, az üdvösséget ebben és a

másik világban; nemcsak az üdvösséget, de a vigasztalást is, az örömet, a lélek édes nyugalmát.

C.S. (Mt 11,27-30)

Megkereszteléssel dicsőíti Istent...
megkereszteléssel megszenteli az embereket...
köszönöm, hogy jó vagy! M/269

2. A KÁNAI MENNYEGZŐ

*Jézus anyja megjegyezte: „Nincs több boruk.” ...
Anyja szólt a szolgálóknak: „Tegyetek meg mindent,
amit csak mond!” Jn 2,3/5*

Jézus iránti szeretetből:

*Kezemet kitérom törvényed felé,
És szívből szeretem őket. Zsolt 118,48*
Jézus
Szeretet

„Nincs több boruk” (Jn 2,3). Istenem, milyen jó vagy/.../, hogy eszközt, ha szabad ezt mondani receptet adsz nekünk, csálhatatlanná teszed imáinkat, amikor megtanítasz arra, hogy azokat a Szent Szűz közbenjárásával ajánljuk fel. M/429

Kérjük /a mi Urunkat/, a Szent Szűz közbenjárása által, kérjük ezt a jó anyánkat, járjon közbe, ahogy közbenjárt a kánai csaláért... A Szent Szűzhöz forduló buzgó ima sose lesz visszautasítva: Jézus fontosnak tartja megmutatni ma is, mint Kánában, hogy szereti Édesanyját, és hogy meghallgatja mindig. És örül, ha látja, hogy mi imádkozunk hozzá és tiszteljük őt... Természetes, hogy a gyermekek anyjukhoz fordulnak. Forduljunk hát a Szent

Szűzhöz; lehetetlen számunkra az, hogy valóban Jézus testvérei legyünk, hogy kövessük Őt, hogy hasonlítsunk Rá, ha nem vagyunk valódi gyermekei a Szent Szűznek.

M/429

Szeretett Anyám, oly nagy bizalommal vagyok szeretetd iránt, hogy azt hiszem, sőt biztos vagyok benne, minél többet kérek, annál elégedettebb leszel velem, feltéve, hogy kéréseim megegyeznek a te akaratoddal... Meg fognak egyezni; az, amit tenni akarok, meg vagyok győződve róla, megegyezik, habozás nélkül teszem, anélkül, hogy félnék a tapintatlanságtól, biztos vagyok benne, hogy tetszeni fog neked, mert biztosan megegyezik Fiad akaratával: a dolog, amelyet kérek, Anyám, az ami Urunk akaratának teljesítése.

C.F.A.08/09

Egy nehéz időben/.../, amikor nem tudtam hová menekülni, az ördög félrevezetésétől félve, emlékeztem a mindenkor segítő Szűz Anya szívére, és kezeibe helyeztem magam, mint a gyermeke, mint tulajdona, kérve őt, mindenkor segítő Miasszonyunkat, hogy hordozzon engem, mint ahogy Téged hordott, amikor gyermek voltál, és tegye velem ne azt, amit én akarok, hanem amit ő maga akar, a Fiának nagyobb dicsőségére, akarata szerint, ő, aki olvas a szívében. Ettől fogva úgy tekintem magamat, mint aki a tiéd, ó mindenkor Segítő Szűz Anya!

C.F.A.14/11

Ó, jó anya, mindig jelen vagy, hogy segítsd a szegény gyermekeidet! Az utazók csillaga, hogy ragyogsz mindnyájunkon enyhe fényeddel ennek az életnek egész utazása során, bármerre is visz az... Imádkozz érettünk, szegény bűnösökért most és halálunk óráján. Ó! Igen! Te, aki mindig felénk nyújtod

kezedet, fogd a kezünket, tartsd erősen, tedd a tiédbe, borítsd be köpenyeddal ez ünnepi percben.

C.F.A. 27/11

Mindenkor segítő Szűz Anya, segíts engem, mindenható segítségeddel és a kegyelemmel, hogy szüntelenül kérjük azt. Segíts engem! Segíts engem!

C.F.A.30/04

Szent Szűz, akit soha nem kérünk hiába,/.../ te, akinek kedvére a mi Urunk első csodáját tette (*Jn 2,11*), add nekem, hogy az Urat benső életében kövessem, hogy mint Ő, Istennek, aki bennem van, szüntelenül társa legyek... és ezt a kegyelmet kérem minden ember számára, ó, édes Anya!

M/461

3. ISTEN ORSZÁGÁNAK MEGHIRDETÉSE

Ezután bejárta a városokat s a falvakat, tanított, és hirdette az Isten országát.

Lk 8,1

Jézus meghallgatása:

Szavad fáklya a lábam elé, világosság az utamon!

Zsolt. 118,105

Jézus
Szeretet

Szemlélj engem, ahogy faluról-falura, városról-városra gyalog mentem, beszélve, tanítva, prédikálva mindenütt, úgy a kis tanyákon, mint a nagy városokban, elviselve a felfuvalkodottak, a tudósok, a papok megvetését, visszautasítva a vidéki emberek söpredékének durvaságát, a város lakóinak kigúnyolását; szemlélj engem, aki elfáradok a

járásban, az igehirdetésben, a lelkek hívásában, és sokszor visszautasítva, elzavarva, hol a kíváncsiak környezetében beszélve, és sokszor nem találva egy kaput sem, mely számomra kinyílna, hogy befogadjon, sem egy szívet, aki elfogadná a kegyelmet, amelyet felajánlok. *C.S.(Mt4,23)*

Azért jöttem, hogy minden embert hívjak, hogy minden embert tanítsak, hogy példát mutassak minden embernek, hogy megmentsek minden embert, akiknek szükségük van a megváltásra. Azért jöttem, hogy meggyújtsam az isteni szeretet tüzét *(v.ö.Lk 12,49)* minden ember szívében, nem csak azért, hogy megtérítsek minden bűnöst, de azért is, hogy tökéletesítsem az igazakat; de még inkább a bűnösökért jöttem *(Mt 9,13)*, mert nagyobb szükségük van rám, mint az igazaknak. *C.S.(Mt 9,13)*

Milyen jó vagy én Istenem, hogy napokat áldozol egy alig szeretetreméltó, alig jóakarató, kevéssé hálás, alig figyelmes tömegnek! Milyen jó vagy, hogy a bűnösök bűneit elengeded. Milyen jó vagy, hogy a test erőtlenségét /gyengeségét/ így meggyógyítod, és a csodálkozás és a hála érzésével – amit ez sugall – ilyen sok jót teszel a lelkeknek! *M/278*

Köszönöm, hogy a Galileai tenger partjain saját ajkaddal tanítottál, köszönöm, hogy Evangéliumod által minden időben és minden helyen tanítasz minket! Köszönöm, a fáradságaidat és jótetteidet!

M/190

Ó, Istenem, ha csak ember volnál, egyetlen szó sem tudná megköszönni mindezt a fáradságot, szenvedést és munkát! Ki tudná valaha is megköszönni Istennek ezeket?

M/177

Mily gyengédség él a lelkedben, mely annyira ellentétes János és Jakab szigorúságával! Mily gyengédség van a szavaidban: „nem elveszíteni jöttél, hanem megmenteni” *(v.ö.Mt 18,11)*. Mily

gyengédség van a tetteidben: anélkül, hogy sürgetnél, anélkül, hogy panaszkodnál, anélkül, hogy büntetnél, csendben és békességben sértéseket és a fáradság terhét kapod, és egy másik faluba mész *(v.ö.Lk 9,56)*.

M/333

Istenem, fenyítésekkel meg tudnál téríteni minket, és még ezen az áron nagyon boldogok lennénk, de Te oly jó vagy, hogy csupa gyengédséggel térítesz meg minket, önmagadat adva nekünk, a házukba lépve, az anyagiás Zakeus házába lépve, a szeretet által szívének házába, testünk és lelkünk házába a szent Eukarisztia által... Ó, mily istenien jó Pásztor vagy! Ó, nem csak Pásztor vagy, de jó Pásztor *(v.ö.Jn 10,11)*!

C.F.A.30/03

Mily jó vagy, hogy úgy jöttél el a világra, mint jó Pásztor, hogy megkeresd az eltévedt emberiséget /.../ Te, aki minden lelket oly türelemmel, oly állhatatosan keresel, ó, kedves Pásztor!

M/467

4. SZINEVÁLTÓZÁS

*Jézus kiválasztotta Pétert, Jánost és Jakabot...
Teljesen átváltozott... Lk 9,28*

Jézus világosságánál:

*Az Úr az Isten,
az Ő fénye világít nekünk. Zsolt. 117/27*

Jézus
Szeretet

Milyen jó vagy Istenem, hogy gyengédségekkel, figyelmességekkel megerősítéd a lelkeket olyan mértékben, hogy az eljövendő keresztet el tudják viselni... Szent Péter, az Egyház alapja, szent Jakab, az első vértanú, szent János, a 12 egyetlen túlélője, akinek a leghosszabb ideig kell küzdenie, Veled együtt felmennek a Tábor hegyre, ahol istenségednek ezt a döntő bizonyítékát, ragyogó szépséged szemlélésének kimondhatatlan élvezetét adod... Az eljövendő harcokat megjósolva megerősítéd hitüket és szívüket. *M/215*

Hogyan rendülhet meg a hitük, miután isteni fenséged ragyogását látták? Hogyan szerethetne szívük mást, mint Téged, miután égi szépségedben láttak? Milyen jó vagy Istenem, hogy a mi oly gyenge szívünknek mindig adsz erőt, fényt, szeretetet abban a mértékben, ahogy szükségünk van az általad előirányozott munkák teljesítésére. *M/215*

Aki látta a színében átváltozott Jézust, annak szeretnie kell Őt, engedelmeskednie kell Neki, és tökéletesen követnie kell életének minden napján. Ha

Isten úgy akarja, vérét kell áldoznia Érte, mint azt tette a három apostol. Ha kegyelmeket kapunk, adjunk érte hálát, /.../ de kérjük is, hogy hűségesek legyünk; hogy minden kegyelem és kegyesség ezt a két imát fakassza szívünkben: tégy engem hálássá, tégy engem hűségessé./.../ Hogy minden kegyelem lángoló betűkkel a szemünk elé tárja ezeket a szavakat.” Aki többet kapott, attól többet követelnek.” (v.ö.Lk 12,47) *M/215*

Ó, Istenem, minden nap azt mondom, hogy szeretlek, de a valóság az, hogy szeretnék szeretni; hogy tetteim kevésbé vannak összhangban a szavaimmal, és kevés szeretetet mutatnak fel! Add, hogy a jövőben ne így legyen, és hogy végre elkezdjelek szeretni. Ó, Jézusom, alakíts át! *C.F.A. 31/07*

Milyen könnyű a lábaidnál tartózkodni, igyekezni Neked tetszeni, Neked, aki sose hagysz el, aki mindenütt ott vagy, ahol én vagyok... Nem kell félnem senkitől és semmitől! Nem vagy-e jelen? Milyen magány szigetelne vagy hagyna el? Nem vagy-e jelen, ó isteni társ? Ha a szomorúság és az unalomkörnyékezne, szenvedhetek anélkül, hogy elrejtőznél előlem ó, gyengéd, kedves társ, kinek látása és jelenléte maga a boldogság? Ó, názáreti Jézus, mellettem vagy! Add a kegyelmedet, hogy hűséges társként kitartsak melletted. *C.F.A. 06/08*

Csak Jézusra emlékezni, csak Jézusra gondolni, nyereségnek tartani minden veszteséget, melyeknek árán magunkban Jézus gondolatainak és megismerésének adunk nagyobb helyet, Aki mellett minden egyéb semmi. *R..1905*

Uram, Jézusom, imádlak...

Micsoda szélvész, micsoda eső van kint! Milyen sötét van! A világ, a bűn képe ez... De melletted milyen csodálatos az éjszaka! Mily szelídek az árnyékok!... Ó, Uram Jézus, jelenléted megvilágítja lelkünket és áldott fényt vet rá...Mily enyhe éjjel, milyen kedves órák!
C.F.A.14/02

5. AZ EUKARISZTIA ALAPÍTÁSA

„Ez az én testem, melyet értetek adok...
Ez a kehely az újszövetség az én véremben...”
1Kor11,24/25

Jézus jelenlétében:

Szívem mélyéből áldalak Uram...,
Leborulok szent templomod előtt. *Zsolt.137,1/2*

Jézus
Szeretet

Halálom előtti napon meg fogom alapítani a Szent Eukarisztiát, megismertetve veletek, hogy mennyire szeretlek titeket és mennyire kell, hogy szeressétek egymást, minthogy annyira szeretlek titeket,/.../ minthogy mindegyiteknek teljesen odaadom magam, és úgy akarok élni, hogy mindig ott legyek mindegyitekben. *E.S.E. (Szent Eukarisztia)*

Ó, Istenem, milyen végtelenül nagy szeretet! Mily végtelen távlatok! Hogy a szeretett lény átadja magát annak, akit szeret, mily édesség, mily boldogság!... Nem, én Istenem, nem tudok semmit sem mondani, csak imádni, előtted leborulni, hallgatni, elvegyülni, elalélni tudok egy ingyenes megsemmisülésben... Istenem, mennyire szeretsz engem! *M/412*

Minthogy a Szent Eukarisztiában mindig velünk vagy, legyünk mindig Vele...

A Szent Eukarisztia, Jézus, a Teljes Jézus! *M/174*

A Szent Eukarisztiában teljes egészében jelen vagy, élő, nagyon-szeretett Jézusom, olyan teljesen, mint Názáretben a Szent Családban, Betániában Mária – Magdolna házában, ahogy az apostolok között voltál. Ugyanígy itt vagy, én Nagyon-Szerettem, én mindenem. *M/174*

Fogadjuk be életünk Jézusát a tőlünk telhető leggyakrabban, fogadjuk szerelmesünket a lehető legjobban előkészítve lelkünket a látogatására; fogadjuk be őt a lehető legjobb vendéglátással, ahogy fogadja az ember a szerelmesét, aki nemcsak hozzánk, hanem belénk jön, odaadva, kiszolgáltatva, átadva magát, hogy teljesen birtokba vehessük Őt.

M/484

„Ha nem eszitek az Emberfia testét, és nem isszátok a véré, nem lesz élet bennetek (*Jn 6,53*). Milyen jó vagy Istenem, hogy oly szigorú szabályt adsz annak a világnak dolgáról, amely oly kedves nekünk! Milyen jó vagy, /.../ megalapítva a Szent Eukarisztiát, és olyan szigorúan előírva, hogy azt gyakran magunkhoz vegyük, hogy egy ilyen fontos és erős eszközt használjunk, hogy a szeretet által Veled egyesítsen, hogy szeretetedben megerősítsen. *M/450*

Ó, Jézusom, hogyan ne szeretnénk Istent, amikor te is Őt szereted bennünk? Hogyne szeretnénk Istent, ha a minden tökéletesség és szeretet forrása ily szorosan egyesül velünk? *M/450*

Istenem, imádlak magamban, ahol vagy...

Bennem vagy /szerelmem/ Nagyon-Szerettem, mi más kellene nekem? Te bennem vagy, semmi sem választ el tőled, sem a föld, sem az emberek, sem az angyalok, sem a hatalmasságok, sem ami a földön vagy a föld alatt van (v.ö.Róm 8, 38-39). Bennem vagy mindig, mindig a lelkemben vagy, mindig, mindig imádkozhatlak, társamnak tarthatlak, beszélhetek veled...

Mennyire boldog vagyok! Mit érdekel minden egyéb? Te bennem vagy Nagyon-Szerettem, semmi sem foszt meg tőled, kell-e ennél több?

Semmi, én Istenem, mint élvezni a boldogságomat!
Add Jézusom, hogy ezt tegyem! *C.F.A.03/10*

Jézusom, ha nem ismerném szívedet, már nem mernék rád nézni, sem hozzád szólni, talán bocsánatot kérni sem, annyira bűnösnek érzem magam /.../ De a te szíved nem olyan, mint az enyém, sem mint az embereké; irgalma végtelen. Azt akarod, hogy higgyek jószágod és jótetteid végtelenségében. *C.F.A. 10/08*

Igyekezzünk szüntelenül tetszeni annak, akit szeretünk, és aki állandóan lát minket. Istenem, van valami, amit tekintetbe kell venni, és ez az, hogy nem csak a tabernákulumból, szívünk mélyéből, az égből látsz, szeretsz minket, hanem, hogy velünk vagy... Halandó éltünk minden pillanatában láttad mindnyájunk életét...

Szenvedélyesen, eszeveszetten és isteni módon szeretted mindegyikünket; és mint akkor képes voltál szenvedni, éltünk mindegyik pillanata vagy örömet, vagy fájdalmat okozott Neked, aszerint, hogy jóra vagy rosszra használtuk...

Tehát örülni vagy szenvedni tudtál életed halandó voltában, életem minden pillanatában, minden ember életének minden pillanatában...

Mennyire kell vágyakozni az imára, a munkára, hogy életünk minden percében, különösen az enyémben, /.../ majd minden emberében, akik vannak és lesznek, a lehető legjobban megvigasztaljanak...

Íme, ez az egyetlen vágyam, nagyon-szeretett Jézusom!

M/174

***S én veletek vagyok mindennap,
a világ végezetéig!***

Mt 28,20